

Цвѣтене (боядисване *t.*), *sn.* le teint, teinte, tinture, coloration *f.*; 1. еднообразно —, tainte plate; 2. хубаво — (което неиз-
лази), grand ou bon teint; 3. долнио — (което излази), petit ou mauvais teint, sius teint.

Цвѣтенце, *sn. dim.* la fleurette; || *Bot.* le fleuron. **Цвѣтень**, *adj.* coloré; || *Bot.* floral.

— напрать, *sn. plante*, l'osmonde ou fougère à fleurs, *f.* [pollinique, *adj.*]

— прашецъ, *sn. Bot.* le pollen; || на —,

Цвѣтиларница, *sf.* la teinturerie.

Цвѣтиларско искуство, *sn.* la teinturerie.

Цвѣтилар (бояжил *t.*), *ka.* teinturier, ère.

Цвѣтило, *sn.* la couleur, peinture, teinture *f.*

1. (на лицето), le coloris; 2. (отъ орѣ-
зовъ чарупкы), le racinage; 3. явяване
—, *Phys.* la colorisation; 4. поцвѣтивамъ
съ едно —, *va.* teinter; 5. варене плать-
иъ —, le débouillir; 6. варж плать въ —, *va.*
débouillir; 7. заѣкване — на плать, le mor-
dançage; 8. искарвамъ -то на нѣща, *va.*
détendre; 9. мажк съ —, *va.* coucher; 10.
ослабявамъ —, *va.* délaver; 11. лошо
писвамъ съ -тила, *va.* *Peint.* peintururer;
12. смалене —, *Peint.* la dégradation; 13.
смѣсане -ю, la chromatique; || *Peint.* la
rupture.

Цвѣтиленъ, *adj.* tinctorial. [teinturiers.]

— лакмусъ, *sn.* le tournesol ou eroton des
— мажхъ, *sn. plante*, l'orseille et oreille *f.*

Цвѣтиленъ, *adj.* colorant, de couleur.

Цвѣтица ципица, *sf.* *Bot.* la spathe.

Цвѣтиникъ, *sn.* jardin fleuriste *m.*; || (въ гра-
дина), le parterre; || (прѣстоличе за цвѣти),
la jardinière.

Цвѣтно бранило, *sn.* *Bot.* le corymbe.

Цвѣтовитъ, *adj.* *Bot.* florifère et floripare.

Цвѣтокапенъ шарлагунъ, *sn.* le coucou.
— країка (цвѣтъ по країщата на кър-
на), *sf.* les liteaux *m.*

Цвѣтосвамъ (щампа), *va.* laver.

Цвѣтосване, *sn.* le lavis.

Цвѣтъ, *sn.* la teinte; 1. (*u fig.*), la fleur; 2.
(на вино), le bouquet; 3. (върху животни),
la robe; 4. (въ книги), la couleur; 5. (ко-
съжъ върху конъ), le poil; 6. (на лицето),
le teinte; 7. (на маргаръ), l'orient *m.*; 8.
берж —, *va.* effleurer; 9. зимамъ -ть, *va.*
fig. déflorer; 10. изваждамъ -ть на нѣщо,
va. décolorer; 11. окапване —, la déflora-
aison; 12. расположение -тве, *Bot.* l'in-
florescence *f.*

Цвѣтисало вино, *sn.* vin besaigre *m.*

Цвѣта (поцвѣтвамъ, боядисвамъ *t.*), *va.*
teindre, colorer, peinturer; || (мажк съ би-
стръ), bistrer.

Цедарь (лимонъ), *sn.* le cedarat.

Цедерабъ, *sn.* arbre, l'azédarac *m.*

Цедрово дърво, *sn.* le cedratier.

Цезура (прѣсичане въ стиховетѣ), *sf.* la
censure.

Целестически калутеръ, *sn.* un celestin.

Цементенъ, *adj.* cémentatoire.

— прахъ, *sn. Chim.* le cément. [menter.]

Цементосвамъ (металъ), *va.* *Chim.* cé-

ментосване, *sn.* la cémantion.

Цементъ, *sn.* la lithocolle, badigeon *m.*; ||
Chim. le cément.

Ценикъ (жълтица, 51 гроши), *sn.* le sequin.

Ценсорски, *adj.* *adj.* censorial.

Ценсорство, *sn.* la censure.

Цензоръ, *sn.* un censeur.

Цензура, *sf.* la censure; || подложенъ на
—, censurable, *adj.*

Ценсуренъ, censorial. [gramme.]

Центиграммъ ($\frac{1}{100}$ граммъ), *sn.* le centi-

Центилитръ ($\frac{1}{100}$ литра), *sn.* le centilitre.

Центиметръ ($\frac{1}{100}$ метръ), *sn.* le centimètre.

Центіаръ ($\frac{1}{100}$ аръ), *sn.* le centiare.

Центнеръ, *sn.* un cent pesant; || (съ-
гунта), le quintal; || метрически — (съ-
килограмма), quintal métrique *m.*

Централенъ, *adj.* central. [fuge *f.*]

Центробѣжна сила, *sf.* *Phys.* force centri-
— ловна сила, *sf.* *Phye.* force centripète *f.*

— скопически, *adj.* centroscopique.

— скопія, *sf.* *Mathém.* la centroscopie.

Центъръ, *sn.* le centre; || (на платностъ-
та), point vénique *m.*; || обыкновие около
единъ общъ —, la circonvolution.

Центумвирски, *adj.* centumviral. [virat.]

Центумвирско достойство, *sn.* le centum-

Центумвиръ (въ Римъ), *sn.* un centumvir.

Центуріонъ, *sn.* un centurion.

Центурія, *sf.* la centurie. [cent.]

Центъ ($\frac{1}{100}$ олландезки фюоринъ), *sn.* un

Цеолитъ (каменно вещество), *sn.* H. nat.
le zéolithe.

Церва, *sf.* plante, la gaudie.

Церемоненъ, *adj.* cérémonieux.

Церемоніалъ, *sn.* le cérémonial, étiquette *f.*

Церемоніаленъ, *adj.* solennel et -lennel;

— лено, -lement.

— маршъ, *sn.* Milit. le défilé.

Церемоніално, *adv.* en cérémonie.

Церемонін, *sf. pl.* les façons *f.*; || безъ —,
трѣв де compliment, *f.* [monies, *m.*]

Церемоніймайстеръ, *sn.* maître des céré-

Церемонія, *sf.* la cérémonie, le compliment;

1. права много -ни, *va.* complimenter; 2.

права -ния нѣкому, *va.* courtiser; 3. безъ —,
—, *adv.* sans cérémonie, point de céré-

monie, à la dragonne; 4. безъ никакви

други -ни, sans autre forme de procès.

Церемонїса, *vr.* faire des cérémonies *f.*

Церенини праздници, *sn. pl.* les cérémonies *f.*

Церера (планета), *sf.* Astr. la Cérès.

Церинъ (състасна частъ на восакъ-тъ), *sn.*

la cerine.